

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 144

Милен Миливојевић

НАМА НЕ СВИЋЕ НИ КАД УСТАНЕМО

Афоризми

Алма

Београд, 2018

Циљ нам је јасан,
али старт не назиремо.

Постао сам религиозан.
Све је више оних којима могу
само да се крстим.

Нама не свиће
ни кад устанемо.

Силазак с дрвета није био
последњи мајмунов корак.
Уследио је улазак у политику.

Имам изабраног лекара.
Он ме лечи
од изабраних политичара.

Живим у Србији.
Тако би требало сваки прави родољуб
да се жртвује за своју земљу.

Туђа писма и туђе књиге
не отварам.

Грађане нико не оптужује,
али се они превентивно
бране ћутањем.

Заустављено је наше пропадање.
Хвала дну!

Све је пошло наопако,
али наша нада је у томе што се
код нас још ништа није завршило
онако како је почело.

Ја сам контроверзно васпитаван.
Васпитавала ме улица
којој су често мењани називи.

Изем ти наше боље сутра
ако данас немам шта да једем.

Где год нас има дефакто,
отуда нас де јуре.

Одлучио сам да ћутим
о својој немаштини.
Ћутање је злато.

Господине,
овде је забрањено просити!

Живим под ведрим небом.
И много ми је боље него док је
падала киша.

Чим сам чуо ове
који као да су пали с Марса,
одмах сам схватио
да на тој планети нема живота.

Не прети нашој држави
одлив мозгова.
Већа су претња ови што остају.

Кад тринаесто прасе
отпадне од сисе,
човек учини све
да и оно постане свиња.

Ко је увек спреман да загризе,
може остати и без хлеба.

Богати владају.
Бедни преовлађују.

Пиши као што би говорио.
Кад би смео.

Част сваком!
Власт ником другом.

Узвишенији смо од својих циљева,
па се нећемо понижавати
да их досегнемо.

Власт не заслужује грађане
који су је овакву изабрали.

Нико не може победити народ.
Сем његове већине.

Влада неће дозволити
да држава пропадне.
Увек јој је народ био пречи.

Окренули смо леђа власти.
Носимо је на њима.

Вековни сан
свих наших владара био је
да вечно владају.

Политичари се диве
нашим спортистима.
Они губе само утакмице.

Грађани су против диктатуре.
Сем кад гласају за њу.

Нема враћања на старо.
А повраћа ми се и на ово ново.

Пристојан диктатор
не показује средњи прст.
Него кажи прст.

Не смем ни да вас питам,
а камоли да посумњам
у ваш одговор.

Нико ми не може замерити
што сам за диктатуру.
Ми живимо у демократији.

Успеле су нам демократске промене.
Тражили смо диктатуру.

Уплео се као пиле у кучине.
Тако је то кад неко држи
све конце у својим рукама.

Наше вође нису слепе.
Али гуслају!

Вођа нам је толико слеп
да не види ни оне који га воде.

Опет је завладало једноумље.
Сви мисле да је ово демократија.

Лако је у демократији
критиковати режим.
Чик критикуј ако си на власти!

Откако смо у демократији,
ми се стално боримо за њу.

Све кандидате на гласачком листићу
заокружио сам једним потезом.
То је био мој круг осумњичених.

Народ је против избора.
Не бира кога псује.

Гласање је било тајно,
тако да није могуће утврдити
у којој мери су избори били поштени.

Шта ми вреди
што сам гласао за победнике
кад је гласање било тајно!

Ако гласате за нас, обећавамо да ћемо простор
испред општине асфалтирати, па кад изађете на
протестни митинг, даме више неће ломити штикле.

Гласаћу опет за вас.
Баш да видим како ћете нас извући
из овога у шта сте нас увалили.

Не бисмо се добро осећали
ни кад би сви били на нашој
страни јер тада не бисмо имали
против кога да будемо.

Некад смо од два зла бирали мање,
али се временом то накупило!

На изборима могу да гласају и мртви.
Ако су пунолетни.

Учесталим изборима
многима се омогућава да гласају
и пре него што умру.

Ако ме старост пита
где ми је била младост,
рећи ћу да сам ишао на изборе.

Нека победи најбољи!
Кад немамо бољег.

И ми бисмо волели
да победи најбољи,
али како да знамо пре победе
ко је најбољи!

Гласали смо за најспособније.
То су и сами одмах потврдили
брзином којом су се обогатили.

Тек кад смо победили на изборима,
били смо сигурни
да је најгоре иза нас.

На изборима се више не краде.
Стара власт краде пре,
а нова после избора.

Од уливања лажних нада
дошло је до катастрофалних поплава.

Добар глас далеко се чује,
а рђав само на изборима.

Нисам стекао поверење бирача.
Никад ми није ни било стало
до нечега што није моје.

Турци су овде владали петсто година.
Такви су онда били изборни закони.

Грешке наших изабраника су у сенци
грешака које смо направили
на изборима.

За убиство човека се одговара.
Друго је народ!

Срећом, није остварено ништа
од онога што смо обећали,
па вам то поново обећавамо.

Обећање да ћемо живети боље
испуњено је половично.
Још смо живи.

Обећања се остварују сукцесивно.
Држава је на путу да свим криминалцима
омогући бољи живот.

У демократији свако је слободан
да не оствари оно што је обећао.

Не би тај постигао
никакав успех у животу
да га нисмо изабрали.

Ваша обећања су
једина моја непокретна имовина.

Обећали су нам боље сутра
зато што смо за данас закаснили.

Не штеде себе.
Обећавају изнад својих могућности.

Бољи дани не могу да дођу
док ови не оду.

Сви наши путеви воде
у бољу будућност.
Ниједним не можемо
да дођемо себи.

Сигурнији сам у то
каква ме будућност чека
него каква ми је прошлост била.

Стара добра времена
била су толико стара
да нису могла да дочекају
ни боље сутра.

Усијане главе
не стрепе од мрачне будућности.

Очекујемо најбоље.
Најгори су већ сви ту.

Будућности о којој ми причају
откад знам за себе, још нема.
Али примакао сам се ја њој.

Очекујем друкчију лепшу будућност.
Све досадашње су ме разочарале.

Чим ми и доктор каже
да време лечи све,
одмах знам које је време дошло.

Не мислим више о светлој будућности.
Мисао је бржа од светлости.

О бољем животу могу само да сањам.
Док се не пробудим.

Више не гајим илузије о бољем животу.
То сад расте као коров.

Чим остваримо циљ, ми у њега пуцамо.

Немамо велики циљ.
Зато увек и промашимо.

Улажењем у политику,
моје намере нису биле
да стекнем неко име,
него оно што немам.

Кад ми стартујемо,
циљ се разлети на све стране.

Све странке имају
сценарио за бољи живот,
али тај филм нећемо да гледамо.

Како нам свирају,
такво врзино коло и играмо.

Било је боље
кад је била само једна партија.
Једна – ко ниједна.

Само политичке странке
негују међусобну нетрпељивост.
Народ трпи све.

Незахвално је бити политичар,
али се исплати.

Наш циљ је да будемо
први на старту.

Лако је министру
који је по природи глуп.
Он не мора да измишља глупости.

Кад једино политичарима цвета,
не мирише на добро.

Политичари имају имунитет.
Имуни су на туђа мишљења.

Нема те више силе
која нас у нечему може омести.
Сем политике, она је највиша.

То што ми мислимо о политичарима,
они никад неће признати

Прекинули смо континуитет
са претходном влашћу.
Наши су промашаји
сасвим друге природе,
а неки су и неприродни.

Нећемо власт какву заслужујемо.
Хоћемо да будемо бољи од ње.

Ја сам и за време комуниста
био верник.
Морао сам да им верујем.

Политичари се смењују на власти,
али сви говоре исто.
Данас једно, сутра друго.

Ко пре власти, његова истина.

На нашој политичкој сцени
лутке повлаче конце.

Да нема слободе говора,
мислио бих да је истина
све што чујем.

Лажови су поштенији од лопова.
Они све кажу јавно.

Нисам сигуран да ли бог постоји,
али верујем у њега.
Не верујем овима који постоје.

Истина је само једна,
а политичара много.

Бог је рођен
за председника странке.
Све види и све зна.

Срамота ме
што се бавим политиком.
Сад сви виде
да ми је највише стало до пара.

Лопови се деле на политичаре
и оне који само краду.

Способни за велке подвиге
угрозили су ситне лопове.

Човек је наше највеће богатство.
Које, као и свако друго,
подлеже приватизацији.

Нација је угрожена јер се
све већи број људи бави политиком.
Која, као што се зна, квари људе.

Није он лош човек,
него је још на власти.

Имамо важну улогу у свету,
али немамо глумца за ту улогу.

Не можемо да га ухватимо на делу.
Он само пресеца врпце.

И атеисти вођу сматрају богом.

Нама вођа не треба.
Сви видимо куда ово води.

Седници владе присуствовали су
сви министри.
Једино су резултати изостали.

У нашој странци не влада једноумље.
Него председник.

Код нас не влада разум,
тако да нема двовлашћа.

Сви смо у сенци оних
који живе у хладовини.

Кројачи наших судбина
увек нас оставе кратких рукава.

Гајимо култ личности.
Која нам гаји илузије.

Крв није вођа.

Нећемо да кажемо да је наш цар го.
Зато што није го.

Председник ужива
велики углед у свету.
А ужива и овде.

Широке су могућности
најужих кругова.

Не мењају се сви глаголи
по лицима. Неке радње
резервисане су за иста лица.

Председник је
на висини својих задатака.
Зато му наши проблеми
и изгледају ситни.

И кад смо последњи,
наш први је међу једнакима.

Одан сам режиму.
Увек се нађе неко
ко је спреман да те ода.

Кад је народу овако
са оноликом влашћу,
како ли је тек њој са
оволицким народом!

Злоупотребио је службени положај
тако што је дошао на њега.

Кад криминалац постане политичар,
он тиме само ствара услове
да се успешније бави својим послом.

Ако се политичари ухвате
у коло с криминалцима,
ту више нема играња.

Поверење је пољуљано
још док је било у повоју.

Мала ми је та понуђена државна функција.
Мени одговара једино да будем држава.

Ми не претимо другим државама.
Наши политичари се држе гесла
да прво треба почистити своје двориште.

Криминалци не знају за бога
зато што је црква
одвојена од државе.

Не прижељкујем да ми падну шака.
Задовољио бих се и тиме
да само падну.

Због стрмоглавости пада
нисмо успели да се задржимо
ни на најнижим гранама.

Претходна власт је мислила
само на себе. Ни боље наследнике
није могла да обезбеди!

Имамо много више политичких струја
него што је нормално,
па смо изоловани.

Кажу, свако чудо за три дана.
А наша држава, ево, још траје.

Ја сам противник напретка.
Навикао сам да живим
у својој земљи.

Држава нам није уређена,
али се може рећи да је сређена.

Државни врх би био још виши
да није овако затупљен.

Свако тражи своја права,
а нико не поштује обавезе.
Ово је правна држава,
а не обавезна.

Власницима је враћена
одузета земља
и ево шта је остало од државе.

Брод је потонуо,
али је већа трагедија
што се посада спасла.

Не служимо никоме за пример.
Нисмо ми ничије слуге.

Док ми нису све лађе потонуле,
држали су ме као мало воде у шаци.

Ко исплива на копно,
нека се распита куд плови овај брод.

Кад је и капетан напустио брод,
пацови су се вратили.

Капетан не напушта брод
док не подави целу посаду.

Капетан млати празну сламу
да би дављеници имали
за шта да се ухвате.

Не разбацујте се на семе раздора.
То код нас буја самоникло.

Мало-мало, па повучемо
неки велики потез.
Зато смо овако и килави.

Нема више трговине само људима.
Ради се и на велико.

Кад крадеш државне паре,
држава ти не може ништа.
Кад држава плачка тебе,
ти јој не можеш ништа.

Државни органи су
преузели на себе и понос,
тако да је сваки појединац
тога ослобођен.

Државни апарат је незаобилазан.
Зато што је гломазан.

За крупан новац –
и отаџбину би уситнили.

Не умемо да ценимо
ништа што нема цене.

Упамтио сам кад пада
сваки државни празник.
Чим престане да се празнује.

Сваки државни празник прослављамо
у све ужем кругу своје домовине.

И наша држава се понаша агресорски.
Сваку месну заједницу
сматра својом територијом.

Ни кад је отаџбина у питању,
нисмо јединствени.
Једни би да бране сваку стопу,
други сваки педаљ.

Делићемо се
док и сваки грађанин не постане
подељена личност.

Били смо два ока у глави
док нисмо постали два јарца на брвну.

Откад смо се поцепали,
свашта нам пришивају.

Моје породично стабло је шљива.
Ми смо сви националисти.

Велика Југославија је пукла
по шавовима, мала Србија се распада,
а и одело ми је производ
домаће конфекције.

Срби су тешко поднели
распад Југославије.
Скоро као и распад Србије.

Срби су лако дељив народ.
И то – без остатка.

Косово није само Србија,
него и Метохија.

За разлику од нас,
Европска унија нема алтернативу.

Срби се деле на Србе у Србији,
Србе ван Србије и Србе ван себе.

Дељењем се може добити и већи број.
На пример, дељењем државе.

Сви Срби у једној држави!
Тако смо ми некад разумели
идеју о глобализацији.

Пошто су нас свели на најмању меру,
и њу су нам узели.

Нисмо изгубили тло под ногама.
Отели су нам га.

Према отетом делу земље
љубав је двострука.
Волимо га и ми и отмичари.

Свака љубав кошта, рече патриота.

Има патриота који воле своју земљу
и кад су на власти.

Срба има у целом свету.
А у Србији лепо живе само неки.

Никад нисам био
пролетер свих земаља.
Већ само у својој земљи.

Тражим од државе
накнаду за одвојен живот.
Због ње сам стално ван себе.

Срби не владају добро својим језиком.
А и Србијом све мање владају.

Нереално је
да сви Срби буду у једној држави,
али могу све државе у једној Србији.

Србија је велика тајна. Али се смањује.

Велика Србија – велики проблем.
Мала Србија – највећи проблем.

Не дају нам да будемо велика Србија.
Страхују да квантитет
не прерасте у квалитет.

Тек кад смо почели
да распродајемо део по део,
видело се да је
и онолика Србија била велика.

Јефтино продајемо само оно што је скупо.
Оно што је јефтино
не дајемо испод цене.

Распродаћемо све што имамо
само да бисмо сачували
самосталност по сваку цену.

За изградњу боље државе
положили смо камен темељац,
али смо пали на осталим испитима.

Наша перспектива је Европа,
али се у тој перспективи губимо.

Осуђен сам на доживотну робију.
Пуштен сам из затвора.

Пре него што је отишла,
нико није био сигуран
куда иде Србија.

Бивша Југославија имала је шест,
а повремено и осам држава.
Србија баштини њену судбину.

Захваљујући широким погледима,
лакше смо поднели
сужавање државних граница.

Србија је била већа
кад је имала границе.

Наше границе нису државна тајна.
Него међународна.

Приватна својина је светиња.
У томе је шанса за очување
нашег територијалног интегритета.

Кад држава пређе све границе,
ми тада тек вадимо пасоше.

Ипак треба направити разлику
између државних граница,
које није лако утврдити,
и ограничених државника,
што је лако уочљиво.

И данас би се играле делије
насред земље Србије,
али не знају где им је средина земље.

Свеједно где је граница.
Пустиња тамо, пустиња овамо.

Србија је ретка земља.
А Срби су још ређи

Немогуће је сачувати
целовитост државе
ако и свет није више читав.

Поред три граматичка рода,
у нашем језику заживео је
и српски род.

Држава је у кризи.
Похапшени су сви дилери.

Србин уме да чека.
Доћи ће и његових пет векова.

Док они не подлегну,
ми нећемо да поклекнемо.

Живим као бог.
Ни сам нисам сигуран да постојим.

Не седим на две столице.
Стојим на једној
и покушавам да вежем конопац.

Бог је створио човека
јер није хтео
да има посла с мајмунима.

Ни бог нам не може помоћи.
Није он ничији помоћник.

Зна се кривац за лоше стање у земљи.
Увек нам је ђаво крив.

До потопа, и Библија је била само мит.

И новорођенчад се разликују.
За неке се каже да су дошла на свет,
а друга се рађају у Србији.

У Хрватској и на Косову
има све мање Срба.
Као и у Србији.

Србе и Хрвате чврсто повезује
језичка баријера.

Није срамота бити Србин.
И народне кухиње су за људе.

Тек у народној кухињи
осећам се као део овог народа.

Досељавањем на Балкан,
Стари Словени су нас
удаљили од Европе.

Неко се крсти, а неко клања.
И тако је дошло – до клања.

Братоубилачки рат смо водили
против својих
традиционалних непријатеља.

Кад погледам
ко је све преживео братоубилачки рат,
не могу да поверујем
кога сам све промашио.

Само у миру смо мимо света.
Светски ратови нас нису мимоилазили.

Пали су за слободу.
За њу су били и устали.

Бомбардовали су нас
и агресори и савезници.
У рату је најважније не промашити.

Боље да странцима све продамо,
него да нам то поруше
кад нас бомбардују.

Да би нам неко био пријатељ,
прво смо проверили
какав је као непријатељ.

Сваког госта три дана доста.
После тога добија статус окупатора.

И агресори су нашу крв проливали
за слободу ове земље.

Приступамо идентификацији жртава
хумане интервенције.
Предност имају деца, жене и стари.

Напад је најбоља одбрана.
Зато су окупатори долазили увек код нас.
Да се бране.

Сви су били против нас.
Више нас цене као противнике
него као сараднике.

Свет је мали. Или смо у рату,
или нам дођу ратне избеглице.

Тешко земљи куда војска прође.
А није лакше ни војсци
чија је земља прошла.

Ако нас неко нападне,
народ ће прво бранити војску.

Да нисмо гинули за слободу,
данас нас не би било.

Крварењем смо стварали услове
да нам потече мед и млеко.

Изгинули смо
у братоубилачком рату без иједне жртве.
Све смо их рехабилитовали.

Заузели смо ставове.
Све остало је слободно.

Пуцам од здравља.
Болесни пуцају из оружја.

Хладно оружје је застарело.
Почело је глобално загревање.

Не може човек поштено
ни злочинац да буде.
Ако ратује на страни победника.

Највећи вербални деликт је
кад оружје проговори.

Плаћеном убици
нико не остаје дужан.

Има злочинаца који,
због обима послова,
немају времена
да се врате на место злочина.

Наш злочинац мора
да се врати на место злочина.
Овде других места нема.

Код нас се злочинац враћа
на место злочинца.

Држава ми је омогућила такав живот
да бих га увек дао за отаџбину.

Заиграће мечка и пред нашом кућом.
Одавно је рађамо.

Лако прихватамо
речи из страних језика.
Странци ће се,
кад нас поново окупирају,
осећати као код своје куће.

Ми смо увек за мир.
Против свакога.

Никад не бих могао некеме
да будем непријатељ
који никад не спава.

Лакше нам је
да измислимо непријатеље,
него да смислимо неке пријатеље.

Не прети нам опасност
од страног непријатеља.
Имамо ми за то своје кадрове.

Не хрле баш сви ка победи.
Што дуже траје рат,
биће више ратних дневница.

Победници се надају историји,
а поражени рехабилитацији.

Не заборавите где смо стали.
Кад се оконча мир, наставићемо.

Од вековних огњишта
остао нам је само пепео за посипање.

Историји наших болести нема лека.

Не само победници,
сад историју пише свако ко преживи.

Чим зађе у године,
и историја почне да заборавља.

Ко уђе у историју
живеће до њеног наредног издања.

Имали смо славну прошлост.
Слава јој!

За разлику од реалности,
мит о нама још траје.

Ништа теже од устанка
нисмо кадри да подигнемо.

Голорук сам отишао у рат,
али сам имао и ноге.

Највећи гарант наше безбедности
јесте лавиринт.

Из лавиринта нема излаза
док нас стражари не пусте.

Сачинили смо ланац
од карика које нам недостају.

Свет своју слику о нама сврстава
у мртву природу.

Орден ми лежи на срцу,
али не потцењујем ни признања у кешу.

Тешко се стиче име без јаког презимена.

Гурамо напред, али је то сизифовски посао.

Од апсолутне слободе кретања
користимо само слободу.

Напредујемо крупним корацима.
Прелазимо преко свега.

Назад ујући, с носталгијом се сећамо
старих добрих времена
када смо тапкали у месту.

Узбрдица се тешко савладава,
а низбрдица се тешко подноси.

Закаснили смо на последњи воз.
Чекаћемо наредни последњи.

Уопште нам не полази за руком
да предузмемо одговарајући корак.

Више не тапкамо у месту.
Ступили смо у штрајк.

Наше су могућности скромне,
па резултатима
не можемо да се надивимо.

Не зависи наш успех од нас,
него ми од њега.

Тајна свих мојих успеха
није толико у мојој успешности
колико у њиховој тајанствености.

Постигли смо незабележене успехе,
па су новинари
позвани на одговорност.

Многе успехе постигли смо
захваљујући политичкој вољи
руководства. Ето шта се све може
кад свако има вољу да буде политичар!

Нашли су нам слабу тачку...
слабу тачку... слабу тачку...
Три тачке...

Добро смо прошли,
и то без заустављања.

Добро нам иде. А лоше остаје.

Ништа не иде како треба,
али тако нам најбрже иде.

Све је отишло дођавола!
Близина је учинила своје.

Чим смо утврдили
у ком грму лежи зец,
бацили смо копље у трње.

Откако смо пробии лед,
у току смо.

Спремни смо да потонемо
и кад нам је
само вода преко главе.

За нас неће бити места ни у легенди.
Тамо је већ Атлантида.

Хтели су да нас преведу
жедне преко воде, али ми
у свим околностима показујемо
непоколебљиву самосталност.

Нико није свестан наше моћи.
Чим се укључимо у светске токове,
доћи ће до поплава.

Резултати су пали у воду.
Истрага је у току.

У муњевитом развоју нашег друштва,
од средњег слоја
остао је само средњи прст.

Колико лутамо, нас увек може
и залутали метак да погоди.

Откад сам навукао чарапу на главу,
стао сам на своје ноге.

Не упуштамо се у беспошtedну
борбу против криминала.
Наше политичко опредељење је
да све решавамо договором.

Изгубили смо национални идентитет,
па полиција муке има
да идентификује криминалце.

Немам посла с криминалцима.
Незапослен сам.

Криминал треба сасећи у корену.
Укључујући и врх.

Државни органи су бројнији,
али криминални су организованији.

У борби
против организованог криминала
поражен је неорганизовани.

Ко је с криминалцима
на почетку
тешко ће с њима изаћи на крај.

Пресечен је ланац криминала.
Сад сви имају одрешене руке.

То што се мафије
обрачунавају међусобно,
не значи да ћемо ми бити
запостављени.

Од неба до подземља –
за Србе је само корак.

Успешне младе криминалце
може ухватити једино пубертет.

Ни сви прсти на руци
нису једнаки. Зависи од тога
који је у шта умешан.

Привреда нам је
у толико лошој ситуацији
да и привредни криминал
једва саставља крај с крајем.

И новац се скупља од прања.

Ухваћен је на делу,
али треба му дати
још једну шансу. Можда тада
неће бити ухваћен.

Чим је злочин расветљен,
злочинци су се нашли у сенци.

Кад нечији нестанак
остане нерасветљен,
јасно је као дан
да га је прогутала ноћ.

Жртва је убијена слеђа,
али није утврђена
позадина убиства.

Коју год државу да посете,
наши државници се враћају
на место злочина.

Чим ти ставе повез на очи,
одмах видиш колико је сати.

Убија ме носталгија за временом
када није било оволико убистава.

Волим те као брата, али немам
никакво оружје при себи.

Свакодневно породично насиље
не пријављујем. Ради мира у кући.

Моји породични односи су добри,
па сам морао да пуцам на комшије.

И ја сам против насиља у породици,
али морам то свакоме у кући
силом да доказујем.

Откако сам у затвору, живим
као једноћелијски организам.

Није се ни из отвореног досијеа
могло сазнати
зашто сам био у затвору.

И затвор је за људе.
Кад већ друкчије не могу
да докажем да сам човек.

Његова политичка каријера
још није заокружена.
Тек се нашао у затворском кругу.

Да би га стигла рука правде,
морао је прво да добије ногу.

Правда дели судије.

Свеједно је какве ћемо
законе имати
ако о њиховој примени
одлучују само судије.

У интересу је закона
да буде на страни јачег.

Закон јачег ми не дозвољава
да испољим своје способности.

Судови су ефикасни.
Спорост је одлика правде.

Правду ћу потражити на суду.
Тамо сам је и изгубио.

Суд ми не може ништа.
Нисам се ја обогатио на незаконит
него на неморалан начин.

По свему судећи,
неће се свима судити.

Нисмо на суду, па да се погађамо.
Ово је пијаца.

Остварена је потпуна равноправност.
Неписмени не поштују писана,
а писмени неписана правила понашања.

Народ зна шта би му одговарало,
али овде се не зна
ко треба да одговара.

Они који ништа нису видели
препуштени су себи.
Једино сведоци су заштићени.

Изрека да правда, ипак,
побеђује на крају, уверава нас
да нам крај још није дошао.

Све радимо погрешно.
Неко и то мора!

Откако је престао рад са масама,
масе су постале незапослене.

Постало је ненормално
ако се неко запосли
онако како је нормално.

Гледај своја посла
да не би остао без посла.

Из извештаја о његовом раду
видели смо да је направио
безброј дигресија.

У знак жалости због отказа
радим на црно.

Чист рачун – дуго сиромаштво.

Радници су се дуго борили
за осмочасовно радно време.
А брзо су се изборили
да уопште не раде.

Предузеће је затворено,
али се директор брани са слободе.

Много младих је незапослено.
То су наследили од родитеља.

Имам школске другове, другове
са студија, другове из војске, ратне другове
и господу са заједничког списка незапослених
у служби за запошљавање.

Наше привредне катастрофе
разликују се од природних
по неприродности.

Професионалци гасе само пожар,
а аматери цело предузеће.

Радници који граде путеве и пруге
морају да пожуре,
јер радници који штрајкују
немају више шта да блокирају.

Ми у предузећу имамо сва права,
а најчешће користимо
право на штрајк за плату.

Пропустио сам штрајк.
Имао сам слободне дане.

Грађани на власти имају преча посла,
тако да ће грађани који нису на власти
и даље бити без посла.

Направили смо студију изводљивости
и на њеним основама
изводимо бесне глисте.

Имам малу плату, тако да нисам
на великој штети што је не примам.

Газда нам је дао слободу.
Прво нас је истерао из фирме,
па је онда на њу ставио катанац.

Баш би ми одговарале шале
на мој рачун. Он је много тужан.

Заменио сам стан за мањи
у индустријској зони.
Каква тишина!

Док дланом о длан,
остадосмо празних шака.

Кад погледам своју линију живота,
видим само празан длан.

У капитализму живим илегално.
Немам никаквог капитала.

Супротности се привлаче.
Сиромашан народ, на пример,
воли своје богате политичаре.

Наш стандард је низак.
Зато свет према нама примењује
дупле стандарде.

Ми смо богата земља.
Све што смо продали,
некад је било наше.

Наша брига за оживљавање привреде
престаће кад све распродамо.
То после неће више бити наше.

Постали смо сложни.
Ко има, нема разлога да штеди.
Ко нема, нема шта да штеди.

Богати имају начина
да успешно располажу својим новцем.
Ја то, некако, никад нисам имао.

Лако им је да објасне
како су се криминалци обогатили.
Нека каже неко
зашто сам ја сиромашан!

Беда је наш бренд.
С тим што је беда наша,
а бренд страна реч.

Кад су народ и држава сиромашни,
лопови краду богу дане.

Последњом деобом нашег народа
добили смо коалицију на власти
и сиротињу.

Све моје функције су у сукобу интереса.
И ниједна се не предаје.

Ударце одмах узвраћам,
а дугове репрограмирам.

Лако је борити се против сиромаштва.
Тешко је борити се с њим.

Социјалне разлике су релативне.
А међу сиромашнима и не постоје.

Жеља да се смањи
неприродно велика разлика
између сиромашних и богатих,
последица је анахроних схватања
још из времена када се веровало
да сви имају право
на пристојан живот.

Све и да баш хоћемо,
не можемо сви да имамо баш све!

Богати су несрећни.
За срећу је потребно мало.

Од ових што сваки дан
за себе нешто товаре,
други једва таворе.

Не могу да се отнем утиску
да ми је све што немам – отето.

Деци више не купујем
фирмиране ствари.
Истерали су ме из фирме.

Ја влади не могу ништа да пребацим.
Немам.

Ја сам особа са посебним потребама.
Зато што је моја пензија
ометена у развоју.

У мом граду нема сиротињске четврти.
Постоји само сиротињска целина.

Не дам ни црно испод ноката.
То је све што сам својим рукама стекао.

Свако носи свој крст.
Нарочито ако нема
ништа друго да обуче.

У мојој улици су постављени
увозни контејнери.
Волео бих да су шведски.

Немам ни пријатеље ни непријатеље.
Зато што ништа немам.

Био сам нико и ништа.
Сада сам кост и кожа.

Не штедим у страним банкама.
Просим у својој земљи.

Сиротиња умире од глади,
па се стиче погрешан утисак
да је све више богатих.

Просјаци су велика срамота нашег друштва.
Тако је то кад неког улица васпитава.

Неуспешан сам и као просјак.
Они који би имали шта да ми уделе,
пролазе коловозом.

Код нас ни просјак
нема више шта да тражи,
а камоли окупатор.

Пожар је избио због непажње
самог власника који је имао кућу.
Што мени нешто не изгори!

Кућа нам је изгорела до темеља,
из чега се види да је темељније
спаљена него што је грађена.

Само највећи непријатељ
може да ми пожели дуг живот.
Шта би ме горе од тога могло снаћи
у овој немаштини!

Банкаре познајем ко злу пару.

Од свих климатско-метеоролошких појава,
овде се најчешће појављује
и најдуже траје гладна година.

Постао сам метеоропата.
Најтеже подносим зла времена.

Закључивање на основу непотпуних
чињеница има погубне последице.
Тако је, на пример, закључено
да је народ гладан само на основу тога
што гладују једино они који немају шта да једу.

Кад гладноме пође вода на уста,
одмах се види да није жедан.

Нема те глади која би нас натерала
да заборавимо своје корене.

Комунисти нису успели
да остваре идеју о заједничком казану.
Све док није дошло вишестраначје.

Не тражим детелину са четири листа.
Пасем редом јер сам гладан.

Нема хлеба без мотике,
али ја га једем и без ичега.

Не забрињава ме
што храна поскупљује.
Ионако немам шта да једем.

Немам ни за кору хлеба.
А ни лук јео, ни лук мирисао!

Радим за парче хлеба.
Никад не зарадим за цео.

Беба се уоброчила,
а укућани прескачу сваки други оброк.

Није здраво једног дана се прејести,
а другог гладовати. Зато смо ми солидарни
– једни су стално сити,
други стално гладни.

Храним се здраво.
И остајте ми збогом!

Глад је заразна.
Шири се од уста до уста.

Снага улази на уста, а излази на силу.

Живим некако до плате,
а кад примим плату, не живи ми се.

Судећи по динамици исхране,
ја не живим у континуитету.

Презрени на свету
и сужњи које мори глад
немају снаге ни да устану.

Има и добрих страна што је свет
потресла економска криза.
Нека и други виде како је нама стално.

Ово је ударен народ. По цепу.

Гледам на изложби слике у уљу,
па се сетих да у кући немам
ни за јаје на око.

За виљушку немам ништа,
а за нож и кашикару би се нашло.

Штрајк глађу није ефикасан.
Што дуже штрајкујеш,
све си гладнији.

Стегнут каиш је
наш најсигурнији појас за спасавање.

Демонстрације гладних
организоване су да би полиција
могла да заради за хлеб.

Сваког дана сам на пословном ручку.
Газда ме не пушта с посла,
па једем док радим.

Живим као пас. Много лајем.

Не водим пса у шетњу.
Водим пасји живот.

Чим неко лане,
надлежни кажу да лаже као пас.

Пас који лаје
још није изнемогао од глади.

Општина ми је платила
што ме је ујео пас луталица.
Пас је стварно
човеков најбољи пријатељ.

Нико ме не сматра својим пријатељем,
иако живим као пас.

Оних за којима се вуче неки реп,
има као кусих паса.

Увек сам био црна овца.
И брзо се видело
чија мајка црну вуну преде.

Умиљато јагње две овце сиса.
Док и само не постане права овца.

Ми немамо коња за сенатора.
Сви су изабрани за посланике.

И ми коња имамо, али смо због њега
изборну трку изгубили.

Блејим као овца, завијам као вук,
уједам као бесан пас, ћутим као риба,
бадавацишем као трут...
А волео бих да живим као човек.

Кртица не напушта земљу.
Зато што ништа не види.

Кртица у њиховим редовима
нуди нам помоћ
у откривању подземља.

Са јармом на врату,
ни волови не могу да легну на руду.

Зец је исти.
Мења се само грм у коме лежи.

Радим на дивље,
а осећам се као домаћа животиња.

У мом селу школа не ради
јер нема ћака. А црква је радила
и кад није било верника.

Ја потичем
из сиромашне сељачке породице,
а моја деца из глобалног села.

У нашим селима живе
само староседеоци.

Кад смо одвојили жито од кукоља,
остао нам је само кукољ.

На њивама – ништа.
Ни од корова!

Ко зна боље,
широко му наше необрађено поље.

Ми смо најбољи доказ
да никад не могу баш сви докази
да буду уништени.

Наш највећи проблем је
што су нам сви проблеми највећи.

Не бежимо од проблема.
Опкољени смо.

Знамо да ово решење није добро,
али ни сам проблем нам
није нудио ништа боље.

Нисам ја незадовољан што сам овде,
него што је живот негде другде.

Од нагомиланих невоља
не виде се они који су их створили.

Није нам ни циљ
да изађемо на крај с проблемима!
Него без њих.

Немамо горућих проблема.
Сви су отпорни и на ватру и на воду.

Нама су остали само мали проблеми,
па још не могу да се реше сами.

Решили смо најкрупније проблеме,
али сада је још већи проблем
што нисмо задовољни решењима.

Ниједан проблем не можемо
да решимо у ходу. Зато што се
наши проблеми стално возе.

Своје проблеме решавам у ходу.
Прво, зато што немам ауто.
Друго, имам мобилни телефон.
Треће, гурнути су под тепих.

Стали смо на пут свим невољама
и тако су све остале код нас.

Поред оволико наших невоља,
туђе су занемарљиве,
па им се више и не радујемо.

Спреман сам
да ти помогнем у свакој невољи.
Али то кошта.

Наши огромни успеси
потпуно су засенили своје резултате.

Време је далеко испред нас,
али ми увек стигнемо овде где јесмо.

Слободни су нам сви правци.
Ми хватамо само кривине.

Морамо да трпимо.
А највише трпимо
зато што морамо.

Свашта могу да истрпим,
али само до изнемоглости.

Најгоре је прошло.
Такви код нас најбоље пролазе.

Нама ништа не пада тешко.
Зато нам све и пада.

Овде се никад није знало шта је горе.
Али се увек зна ко је.

Народ је огорчен.
То је за државу подношљивије
него да је љут.

Бела куга има геноцидне амбиције.

Код нас има више људских права
него људи.

Ако наше највише државнике није стид
што ја овако живим,
ко сам ја да се тога стидим!

Коначно сам почео да живим као човек.
Мучим се.

Живим противно законским одредбама.
Наиме, мучење је законом забрањено.

Живео сам у заблуди.
Мислио сам да је то био живот.

Чињеница да лоше живимо
најубедљивији је доказ да смо живи.

Знам да се једном живи,
али мени се ни толико
још није догодило.

Важне информације до нас брзо стижу.
Увек смо обавештени да добро живимо
још док једва преживљавамо.

И ја бих живео као човек
кад бих имао свога горицу.

Само нам се чини да живимо лоше
зато што желимо да живимо добро.

Квалитетан живот зависи од избора –
коју ћеш књигу да прочиташ,
коју позоришну представу да гледаш,
да ли ћеш да искључиш телевизор,
да ли ћеш имати ручак,
какав ћеш пиштољ да имаш...

Све мање нас има, а све више нема.

Био сам на лицу места,
али је званични извештај занимљивији.

Узроци се не виде
од несагледивих последица.

Иако нисмо сви на свом огњишту,
свима гори под ногама.

Наш исток је на западу.
Очекујемо да нас отуд огреје сунце.

Ја сам најпре био оптимиста,
али су ми песимисти понудили
реалнију перспективу.

Не дружим се са првим суседима.
Нема их на друштвеним мрежама.

Морао сам да седим на две столице
да бих засео у фотељу.

Знао је Диоген где су прави људи.
Зато је човека и тражио свећом.

Пао је морал. Али ми се нећемо сагињати.

Ни пред ким не клечим.
Задовољни су што савијам кичму.

Полтрон је флексибилан.
Лако се увлачи и кад је савијен.

Достојанственост преносимо
с колена на колена.
Кад нас заболи једно, клекнемо на друго.

Кад поштен човек види ко све лаже,
почне и сам да краде.

Није паметно бити поштен
ако се то не исплати.

Врло је моралан.
Чак двоструко.

Најбољи сам у свему.
Ако ми не верујеш, чик буди то ти!

Постао сам свој човек.
Толико сам ја себичан!

Подмићивање јача морал.
Не мора човек више
да се понижава и да буде полтрон.

Примио сам мито.
Али то није ни принети
ономе што ја морам да дам.

Не примају сви мито.
Друга половина га даје.

У борби против корупције
треба да учествују само даваоци
и примаоци мита. Па ко победи!

И ја сам човек од крви и меса.
Нисам од речи.

Остаћу упамћен.
Добра дела се брзо заборављају.

О себи? Сем да сам тврдоглав,
ништа друго не може
да ми падне на памет.

Његова савест је гадљива.
Уопште га не гризе.

Савест ми је чиста.
А перем и новац.

Откад се бави политиком,
породица чешће види од њега
велику корист него њега.

Кад су пале маске,
нико није могао да препозна своју.

Није безобразан.
Само је ставио маску.

Пале су маске.
Остале су само чарапе на главама.

Туђа рука свраб не чеше,
али хоће да се огребе за нешто.

Свуда улази на мала врата.
То је све што знам
о његовој моралној величини.

Кад наступи криза,
и наркоман засуче рукаве.

И на високим положајима
има високих људи,
али нису сви велики.

Код нас нема стубова срама.
Стубови нашег друштва
ничега се не стиде.

Плашим се што сте спремни
да за мене урадите све.
Боље немојте ништа да ми учините!

Не можемо рећи – један је Наполеон.
Код нас их има у свакој странци.

Дивим се Творцу свега,
али човека му не могу опростити.

Заслепљени мржњом
гледају своја посла.

Скоројевићи су одвајкада у моди.

Ја сам видовит.
Штедео сам за црне дане
и они су дошли.

Овде се тачно зна шта носи сваки дан.
Ноћ!

Код нас хиљаду и једна ноћ
одавно није бајка.

Живимо у мраку,
иначе бисмо се стидели
кад би сви видели како живимо.

Наш мрак прво добро сажваће,
па онда гута.

Мрачно је доба.
Виде се само лични интереси.

Сива зона је наш
прилично солидан излаз из мрклог мрака.

За нас нема зиме.
Добро су нас завили у црно.

Мало би нам значило светло
на крају тунела.
Оно нам је потребније овде, у тунелу.

Назире се зрачак на крају тунела,
али нама само непријатељ може
да пожели крај.

Светло на крају тунела
нестало је брзином светлости.

Тежак сам човек.
Кад год сам се ослонио на себе,
посрнуо сам у животу.

Добро потковани лакше подносе
кад им гори под ногама.

Изгубили су тле под ногама.
Газе по људима.

Сујеверан сам.
Чим мојим белим мишевима
црна мачка пређе пут,
престајем да пијем.

Никад нисам возио
под дејством алкохола.
Мој ауто користи дизел.

Алкохолизам је у порасту,
али су алкохоличари у паду.

Алкохол лакше опија.
Од успеха се нико не трезни.

Нису алкохоличари. Пију нам крв!

И ја радим на црно. Кад је о вину реч.

Храброст је моја најдубља интима.
То не показујем никоме.

Страх је плашљив. Зато иде с трепетом.

Не плашим се несрећног случаја.
Забринутости сам због несрећних намера.

Телохранитељи су једина имовина
коју нови богаташи не крију.

Први милион је моја последња жеља.

Код нас се на граници лудила
најмање чека.

Глупост највише воли
да је извали политичар.
Онда најспорије пада.

Благо оном филозофу!
Да би постојао,
било је довољно само да мисли.

Колико зна, открило се кад је рекао
да све има у малом прсту.

Имам среће што нисам глуп,
па разумем разлоге своје несреће.

Нисам ја баш толико глуп!
Једино среће имам више него памети.

Док не дође на власт,
човек није ни свестан
које све глупости може да изговори.

Кад је бог делио памет,
ми смо већ били у Србији.

Наше су глупости непоправљиве.
Скоро савршене.

Попели су ми се на врх главе!
Мисле да је то нека висина.

Дивим се његовој мудрости.
Мисли му сежу и до онога
што је најудаљеније од памети.

Оно што му је из задњице
дошло у главу није имало проблема
да се одмах адаптира.

Пао је на тесту интелигенције,
али је у парламенту
успешно положио заклетву.

Паметан сам од рођења.
Не треба ви да ми кажете
колика сам будала.

И последњој будали је јасно
како се овде постаје прва будала.

Само уображена будала
мисли да је највећа будала.

Паметни најбоље знају
колико је тешко бити паметан.

Ми смо паметан народ.
Код нас и глупи
мисле да су паметни.

Кад нико не би делио наше мишљење,
глупости би нам биле и веће.

Наши у иностранству увек су безбедни.
Наоружани су знањем.

Наравно да су паметни ови што одлазе.
Тесла им је узор.

Тек кад сам дошао памети,
видео сам да ми је пут био узалудан.

Нисам ја сисао весла.
Ја сам задојен
љубављу према сплавовима.

Кад су сви почели да мисле као један,
свако је морао да мисли за обојицу.

Променио сам мишљење.
Почео сам да мислим.

Ако мислиш својом главом,
не мислиш на њу.

Ја мислим својом главом.
И зато прихватам
Ваше мишљење, председниче.

Више не носим главу у торби.
Завукао сам је у песак.

Има торби у којима се глава
може носити и на раменима.

Не пуните ми главу!
Није само моја празна.

Интелектуалац не иде
главом кроз зид.
Његов идеал је плафон.

За главу у коју удари слава,
лако се нађе неки зид.

Маске су пале, али главе се држе.

Кад велика мисао излети из главе,
и глава се лако поведе за њом.

Не знам где ми је глава, куме!

Више дрхтим од усијаних глава,
него од хладноће.

Мој тата је правник.
Он каже да незнање не оправдава
лоше оцене у школи.

Да нисам упознао неке појединце,
друкчије бих мислио о човечанству.

Назвао сам га нечовеком. И он мене.
За толико сада наша држава има
мање становника.

Велико ђубре се камуфлира
тако што се подели у више мањих.

Наш празан ход
усклађен је са главама предводника.

Нису више неограничено глупи.
Глупи су колико су тешки.

Доброг су здравља.
Мањка им само здрав разум.

Ограничени функционер способан је
да буде неограничено глуп.

Телевизију сам давно прочитао,
а новине само гледам.

Откад ми је слух попустио,
телевизијски програм је много бољи.
Зато што ми је и вид попустио.

Лоше нам се пише.
А исто је и на телевизији.

Запослен сам у једном медију.
Професионално се бавим аутоцензуром.

Текст је толико густо штампан
да ме сваки покушај читања између редова
оставља без речи.

Не могу да одолим матици.
У току сам.

Слобода је половична
ако важи само за медије,
а не и за цензуру.

Изгубили смо медијски рат,
а ни медији нису више наши.

Истину није требало износити на сунце.
Већ је била црна.

Лакше ми је кад лажем
зато што се тада осећам здравије.
Истина је болна.

Постоји само једна истина.
Тек њеним демантовањем
добиају се две.

Волим истину,
али ми је слобода говора милија.

Чуо сам да постоји истина,
али је нисам чуо.

Истина би могла победити,
али она чак и не учествује.

Не верујем својим очима
у оно што од политичара чујем.

Политичару се у оваквој ситуацији
не исплати да говори истину.
Тражиће народ од њега да је промени.

Очевидац је у ситуацији
да говори само истину,
зато што оно најважније није ни видео.

Чим на телевизији почну да лажу,
угасим телевизор.
И новине лажу, али се не гасе.

Телевизијска слика даје невиђен поглед
на очиту стварност.

У данашњој исправци саопштавамо
истину супротну од оне коју смо
објавили у јучерашњој исправци.

Да не би био поремећен континуитет
рекламног програма, емитована је
информативна емисија адекватног садржаја.

Овдашњи функционери су угледни
јер воде племенито порекло.
Од Барона Минхаузена.

Не верујем у снове. Ниједан мој ружан сан
није био ружнији од онога што ми се догађа.

Још у социјализму смо учили
да би нам држава брзо пропала
ако се поделимо за капитализам.

Наша слабост је у томе
што смо сви као један.

Највише ме погађа
што сам им на мети.

Језик ми је бржи од памети,
али сам још далеко од циља.

Од страних језика, најбоље сам научио
да служим енглеском језику.

Само сам на матерњем језику
бржи од памети. Страним језицима
служим се без памети.

Спремају се нови преводи књига
са српскохрватског језика.
На српски, хрватски, црногорски,
босански, бошњачки...

Имам једну мајку
и неколико матерњих језика.

Нисмо нашли заједнички језик,
па смо поделили овај један који имамо.

Ако је народ неписмен,
ни држави се не пише добро.

Знам шта је писац хтео да каже.
И штета је што то није и рекао,
него је почео да пише.

То је један занимљив писац.
Свака књига му је досадна
на сасвим друкчији начин.

Све је више објављених књига,
па је немогуће
прикривати број неписмених грађана.

Тата, је л` могу ја сада
да будем писац? Знам сва слова!

Књиге и фрижидер не држим у кући.
Имам фобију од празнине.

Критичар је објавио
негативан приказ књиге
чији је аутор желео да остане анониман.

Не волим промоције својих књига.
Том приликом се обично прочита
и нешто из књиге, па после нико неће
да је купи јер сви одмах виде
колико она вреди.

Читаоци мојих књига имају високе
уметничке критеријуме. Читају само класике.

Ја сам бигамиста. Прочитао сам две књиге.

Утицај писаца је слаб.
Јачи су ови који ништа не читају.

И успех на папиру има дражи.
Ако је неко писац.

Нисам ја писац само без мане,
него и без свега осталог.

Писци лоше живе.
Зато живот и пише овакве романе.

Писање романа је процес, рече Кафка.

Кад сам видео да немам од чега да живим,
одлучио сам да будем писац.
Од писања се ионако не може живети.

Лепо сам живео од писања
док нисам добио отказ у штампарији.

Ја сам завичајни писац. Живим у Србији.

Не читам басне. Гледам их уживо.

Бајке имају срећан крај.
А ми слушамо само бескрајне.

Оно што ја имам да кажем, није за причу.
За то је и афоризам превелик.

Не пишем афоризме о јавним личностима.
Да ме не оптуже за плагијат.

Издао ме афоризам. Смислио га неко други.

Свака сличност афоризама са нашом збиљом,
случајна је. Наша стварност ни на шта не личи.

Од оноликих обећања,
власт је запослила само сатиричаре.

Наша ситуација је онемогућила
и најмаштовитије сатиричаре
да у нечему претерају.

Ко се у сатири препозна,
тај је позната личност.

Неки моји афоризми нису објављени
зато што су превише оштри,
а други зато што су много тупи.

Стидим се да вам кажем шта мислим.
Смејаћете ми се, рече хумориста.

Ситне грешке чинимо само једном.
Ми не знамо за други пут.

Ништа нисмо научили на својим грешкама.
Несхватљиве су.

Задовољнији сам оним што ми деца
добиају у кладионици,
него оценама које добијају у школи.

Затајиле су службе за професионалну
оријентацију младих.
Тек гдекоји постане човек.

Од онаквог чуда од детета
израсло је само чудо.

Одрасло у хранитељској породици,
па отишло у бели свет.
Како дошло, тако отишло!

Основно школовање је бесплатно,
али дрога мора да се плати.

Батине су у школи забрањене
јер су ђаци наоружани.

Учитељице, кад порастем,
ја ћу да будем шпијун.
Они све знају.

Сина сам препустио
улици да га васпитава.
Шта би му фалило да буде посланик!

Могоао сам децу да изведем
на прави пут, али она су расла
брже него изградња путева.

Човек се учи док је жив.
Ако га није срамота
да стално купује дипломе.

Диплому нисам стекао на лепе очи.
Мене, па ни моје очи,
професори никад нису ни видели.

Школовани политичар мора да лаже.
Има и лажну диплому.

Полиција гони криминалце.
Очима не може да их види.

Коса ми се диже на глави кад видим
коме све ни длака с главе не фали.

Приоритети наше политике се не мењају.
То постижемо њиховим неостваривањем.

Откако су они у првом плану,
овде се ништа друго не планира.

То је наш дугорочни план.
Годинама се не остварује.

Не умемо ни да мислимо како ваља.
Што год смо замислили,
ништа нам се није остварило.

Био сам члан свих странака.
И ниједну нисам могао да променим.

Демократске промене нису биле могуће.
Крупне промене
овде су се увек догађале насилно.

Од демократских промена
стигли смо најбрже
до променљиве демократије.

Откако смо променили химну,
овде се друга песма пева.

Промене су видљиве.
Ноћне море доживљавамо дању.

Догодиле су се велике промене.
Караван лаје, а пси пролазе.

Не поклањају нам пажњу. Све се плаћа.

Наша ренесанса
није у добрим односима са хуманизмом.

Како која странка победи на изборима,
одмах почне да се према бирачима
понаша као према пораженима.

Променили смо навике.
Навикли смо на промене.

Ситуација се код нас толико променила
да другачија више не може да буде.

Деоба наших народа почела је
кад су нас бацали у различите јаме.

Последња деоба нашег народа
дала је коалицију на власти и сиротињу.

Нити знам од чега живим,
Нити због чега ћу умрети од глади.

Цабе сте крчили. Зидови опет имају уши.

Ово је неко само случајно могао да предвиди.
Нико није могао бити толико маштовит.

Севај! Овде је стално нека грмљавина.

Нико нам не може стати на пут.
Ми не знамо куда идемо.

Нисмо на правом путу.
Кривинама се лакше стиже до врха.

Из приче о савременом диву и патуљку
лакше је извући поуку него патуљка.

Дужност дипломате није да ћути,
него да ништа не каже.

Дипломата говори у рукавицама
да не би некоме бацио рукавицу.

Чим смо прешли на високу политику,
одмах смо почели
да размењујемо ниске ударце.

Није српски ћутати.
Поготову ако човек мора да псује.

Откад сам се угризао за језик,
држим га за зубима.

Често разговарам сам са собом.
Ја сам увек за дијалог.

Немам длаке само на језику мржње.

Слепо смо послушни.
Не видимо ни оно што чујемо.

Дигнем глас да ме чују.
И одмах спустим главу да ме не виде.

Откад јавно износим туђа мишљења,
постао сам свој човек.

Имам шта да кажем, али немам речи.

Знам шта хоћу да кажем.
Али нисам сигуран шта смем.

Ниво достигнутих слобода нам гарантује
да оно што мислимо,
нисмо обавезни и да кажемо.

Више ме не зову на информативни разговор.
Тајно ме прислушкују.

Узалуд ме прислушкујете.
Од мене ни професори на испитима
нису могли ништа да чују.

Од ових не би имало шта да се чује
ни кад бисмо их прислушкивали,
а камоли кад јавно говоре.

Чувају своју анонимност.
Говоре у име народа.

О актуелној политици могу само да ћутим.
То сам свима рекао јасно и гласно.

Кандидат ватрено говори.
Не да се држати за реч.

Држе реч. Извале глупост,
па је спроведу у дело.

Прича течно,
па иза свега и не стоји чврсто.

Док слушах политичаре, примећујем
да ни они немају шта да једу као људи.

Што сиромашнији речник,
то богатији говорник.

Показало се да млађење празне сламе
није био добар начин
да дођемо до сламке спаса.

И ми смо увек за дијалог.
То нас је са свима посвађало.

Док они не подлегну,
ми нећемо поклекнути.

Компромис није био могућ
јер смо прихватили
све што је од нас тражено.

Преговори нису успели.
Пишу се поговори.

Нико ме не шиша.
Зато што немам длаке на језику.

Прерано смо аплаудирали.
Мислили смо да је крај говорника.

Били смо им за петама,
али ниједна није била Ахилова.

Не мењамо тим који губи.
Док не научи да добија.

Наше највеће шансе су у томе
да их противник нема.

Из пораза нисмо извукли никакву поуку.
Једва смо се и ми извукли.

Само ко није заплакао,
мисли да наша победа није чиста као суза.

Однели смо победу,
али смо је поштено платили.

Идемо у нове радне победе.
Старе су поражене.

Лакше смо поднели пораз него победнике.

На изборима, као и у сваком спорту,
није важно ко ће победити.
Важно је ко је победио.

Лакше прођемо као поражени.
После победе
бију нас њихови навијачи.

Кад спортисти певају државну химну,
ми остали можемо само да је плачемо.

Док нису стали у живи зид, мислили смо
да наши фудбалери нису живи.

За оволико прљавих послова у фудбалу,
мало је што рукавице има само голман.

Радујем се увек пре времена.
После увек буде касно.

Откако ме ухватила деменција,
почео сам и о покојницима
да говорим само најбоље.

Овако нешто не памте
ни најстарији житељи.
Заборавност је учинила своје.

Кажњен сам новчано.
Пензионисали су ме.

Неки иду и на Месец, а ми
с платама и пензијама не можемо
да догурамо ни до пола месеца.

Генерациски јаз између сина и унука
премошћен је дедином пензијом.

Сву пензију дајем на здраву храну.
Купујем лекове.

Пензионери не живе од данас до сутра.
Већ на први поглед
види се да они живе одавно.

Просветни радници штрајкују и у пензији.
Трајање пензије скраћено је
са 45 на 30 минута.

Само мале пензије могу да буду смањене.
Велике и после смањења остају велике.

Разумем што нисте чули за мене.
И мени је слух попустио.

Програм владе нас је оставио без даха.
Многи се од тога никад нису повратили.

Влада нас не позива на одрицање.
Наслућује да бисмо је се
и без позива одrekli.

Гробља се шире, а држава смањује.
Циљ је да се изједначе.

Кад министар нешто извали и остане жив,
ми знамо да је то његов скромни допринос
смањењу морталитета у нашој земљи.

Многи живе лоше, али је њихов број
ипак занемарљив у односу
на број оних који више и не живе.

Органи за варење лобирали су
код органа крвотока да ступе
у генерални штрајк са органима за дисање.

Смрт није лепа ни док се чека.

Ко преживи, причаће.
Жртве се бране ћутањем.

Оптужени јесте убио човека, али се,
као олакшавајућа околност,
мора узети чињеница да смо сви смртни.

Укинута је смртна казна.
И ево до чега је довела
та небрига о животној околини.

Откако је укинута смртна казна,
на робији се дуже живи.

Спремни смо да мењамо свет.
Одлазимо на онај.

Идем богу на истину.
Овде се много лаже.

Знам да је ово пакао,
али не знам
ког ђавола тражим овде.

Код нас ће само појединци
завршити у паклу,
а остали су у њему чим се роде.

Лепше би ми било у паклу него у рају.
Тешко подносим нагле промене.

Крајпуташи сведоче
да ни на једном путу нисмо били први.

Подигнут му је споменик
и однет у непознатом правцу.

Док му није подигнут споменик,
и незнани јунак је био анониман.

Брига о покојницима
добила је широке размере.
Почели су и живе да нас сахрањују.

У развијеном свету људе убијају
на електричној столици.
А код нас – ускраћивањем фотеље.

Чим видим каменорезачку радњу,
ноге ми се одсеку.

Срећом, жив сам.
Никад нисам имао прилике
да умрем од среће.

Не бојим се лепше будућности.
То свакога чека.

Преци нам се у гробу окрећу.
И они хоће
и са Истоком и са Западом.

Да трагедија буде већа,
до ње је дошло.

Не могу ми помоћи
ни они који вуку све конце.
Мени треба конопац.

Ђаво је однео шалу. И ено га, плаче.

Није битно да ли плачемо
од среће или од жалости.
Важно је учествовати.

Нема више несрећа на путу.
Оне су код нас одавно стигле.

Очекују од нас максимум.
То је минимум њихових захтева.

Ово с нама не знамо шта је, али ту је.

Прво треба да нешто заслужимо,
па тек онда да то не добијемо.

Деле с нама и добро и зло:
њима добро, нама зло.
Никада им нећемо заборавити
што нама увек припадне више.

Зло покаже своје право лице
кад му се придружи и наопако.

Као да не живи у овом времену.
Другим речима, историјска личност.

Нечовеку је несавладива
последња степеница еволуције –
да постане човек.

Само добар чвор
има разлога да се горди.

Администрација не тражи
да будете мањи од маковог зрна.
Али држите се бар његових габарита.

За разлику од птица,
главе које певају не лете.

Алцхајмеру,
ово ти никад нећу заборавити!

Живи се све бржим темпом.
Ни свакој влади више
не дајемо тек сто, већ четрдесет дана.

Нас су избори упропастили.
Кад год их је било,
увек смо неког изабрали.

Кад смо, оно, тражили промене
и викали „Лопови, лопови!“,
ми смо то, у ствари, најављивали
долазак нове власти.

Јагњету није довољно
што је постало ован,
него хоће да буде и предводник.

Кад читам сатиру,
увек прочитам нешто друго.

Од говора мржње браним се ћутањем.
Мрзим у себи.

Братоубилачким ратовима никад краја!
Увек неки брат преживи.

Тешко живим,
али се лако може десити
да прекинем с тим.

По занимању сам оптимиста,
али сам незапослен.

Кренули смо са мртве тачке,
али су нас зауставиле живе.

Почели смо од нуле
и уверили се да је Земља округла.

А кад смо стигли до циља,
видело се да смо га промашили.

Нашим мукама никад краја.
Као што им се не памти ни почетак.

Где би ми био крај, само да сам почео!

У нашем крају
нико није ни чуо за хепиенд.

Наша будућност? Једна брига мање!

Шта сам све прећутао...
Дугачка је то прича.

Пишем као што бих говорио.
Кад бих имао коме.

Деценијама се нисам
слатко насмејао.
Чекам да будем последњи.

Још ћу ја имати шта да кажем!
То је моја последња.

Милен Миливојевић
НАМА НЕ СВИЋЕ НИ КАД УСТАНЕМО : АФОРИЗМИ

1. издање

Главни уредник:
Ђорђе Оташевић

Дизајн корица:
Весна Денчић

Ауторов портрет:
Новица Станковић Лукин

Карикатура:
Тошо Борковић

Издавач:
„Алма“, Београд

Штампа:
„Пресинг“, Младеновац

Тираж:
300

ISBN:
978-86-7974-557-6

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

821.163.41–84

МИЛИВОЈЕВИЋ, Милен

Нама не свиће ни кад устанемо : Афоризми / Милен
Миливојевић. – Београд : Алма (Младеновац : Пресинг). – 1.
изд. – 142 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма,
Београд] ; књ. 144)

Тираж: 300.

ISBN: 978-86-7974-557-6

COBISS.SR-ID: 258444300